

GRIGORAS BIDOAE ARISTITA

În anul 1932, ziua de 13 septembrie veni pe lume cel de-al 13-lea copil (Aristita) în familia Grigoras A. din comuna Mastacani, județul Galați.

Crescută mai mult de surorile mai mari a fost sanatoasă și veselă. După 7 ani a început școala primară în satul natal.

Fiind silitoare la învățatura, părinții au fost îndrumați de învățator să meargă la liceu.

În 1944, chiar după încheierea Armistițiului, am participat la examenul de admitere în clasa I-a a Liceului Mihail Kogălniceanu.

După ce biata noastră Românie ieșise istovită din război, cu multe datorii, au venit anii de cumpănită secetă 1946, 1947. Așa că va închipuiți în ce lipsuri am făcut primele 4 clase de liceu – trecând de la o gazdă la alta. În 1948 am dat examen de capacitate intrând în clasa a IX –a de la același liceu. În următorii ani s-a făcut internat la liceu și am scăpat de gazdele mofturoase.

Viata în internat era mai plăcută, chiar dacă lipsurile cauzate de război erau încă simțite.

Am terminat cele 12 clase de liceu cu diploma de merit. Apoi m-am înscris la Institutul Mecano-Naval, unde am intrat fără examen

Institutul Mecano- Naval era înființat numai de 2 ani, așa încât am beneficiat de condiții bune: amfiteatre, Sali de cursuri și seminarii, laboratoare, etc. Ulterior am avut și camine moderne.

De greutăți tot n-am scăpat căci în 1953 a fost Festivalul tinerilor și Studenților care a stors țara de puținele ei resurse.

Toată toamna am mâncat mazare uscată batută și crep (gris) cu un strat subțire de marmeladă.

Peste toate acestea se adăuga iarna 1953-1954, cumpănit de grea trenurile nu mergeau, combustibilul și alimentele lipseau.

Universitatea era organizată diferit, pretențiile cadrelor didactice erau sporite. Organizați pe Sali de studii ne pregăteam seminariile, făceam planșe, proiecte sau învățam pentru examene.

Era o atmosferă de muncă serioasă, ne ajutam între noi. Cei veniți de la licee teoretice pricepeau mai greu obiectele tehnice, cei veniți de la școlile tehnice aveau probleme cu limba rusă sau științele sociale.

Problemele s-au rezolvat pentru că ne-am ajutat reciproc.

Am avut iluștrii profesori atât la obiectele teoretice în primii ani cât și la obiectele de specialitate profesori-ingineri care ne-au format pasiunea pentru meseria de inginer navalist.

Facultatea nu a fost ușoară dar frumusețea meseriei și dragostea cu care ne-au învățat dascălii noștri ne-a mobilizat pentru a ne pregăti cu seriozitate.

În 1958 am terminat facultatea susținând și examenul de Stat (alte emoții).

Am fost repartizată în Santierul Naval Galați. Acolo am lucrat 2 ani la Atelierul de lacătuserie navală și 2 ani la CTC.

În 1962 am plecat în învățământul de specialitate, 8 ani la școala UCECOM și 20 ani la L.I.C.M Galați, de unde m-am pensionat.

Pentru perfecționarea didactică și pedagogică am susținut examenele de Definitivat și gradul II și gradul I.

În școala am fost Șefa Catedrei de Construcții Navale. Pentru rezultatele obținute în munca didactică am fost solicitată de M.E.I. pentru întocmirea programelor școlare și editarea manualelor pentru profilul naval.

În anul 1958 m-am căsătorit cu colegul meu de facultate Bidoae Ion. A fost o căsătorie stabilă până în anul 1996, când moartea l-a răpus prin stop cardiac.

În cei 38 de ani de căsnicie am avut o viață fericită. A fost multă armonie și înțelegere între noi. Am avut reușite profesionale și familiale.

Pasionați de cunoașterea frumuseților naturii am făcut multe excursii în munții Bucegi, Piatra Craiului, Făgăraș, Parâng, Ceahlău, și munții Rodnei etc.

In fiecare an am mers la mare si in Delta Dunarii, profitand de vacanta, o excursie de neuitat am facut-o in USA, unde sotul meu a facut un curs de specializare. Beneficiind de avantaje materiale acordate strainilor de care Universitatea "Ann Arbor", am calatorit 3 saptamani cu "Ogarul cenusiu" plecand din Detroit pe malul "Marilor Lacuri" prin Cleveland, Albany, Buffalo (Cascada Niagara), apoi pe coasta Atlanticului spre sud, prin Boston, New York, Trenton, Philadelphia, Washington, Florida, Miami si Miami Beach, Atlanta, Kentuky, Detroit.

O alta excursie interesanta am facut-o pornind de la Moscova spre Siberia, prin orasele Bratk, Ircutk, Lacul Baical, cea mai mare rezerva de apa dulce a lumii (in acest loc se varsa 3.000 de afluenti si pleaca doar unul Angara). Traseul s-a continuat in Asia Centrala in republica Uzbekistan, unde am vizitat orasele: Buhara, Hivo si Samarkand.

A rezultat din acest cuplu un baiat Razvan (1964) care are 44 ani. Si el este inginer naval. A lucrat 2 ani in Santierul Naval Galati prin concurs trece la Facultatea de Nave ca asistent si apoi sef de lucrari si conferentiar.

In 1996 a obtinut prin concurs o bursa in USA. A facut doctoratul la zi in Universitatea SMU- Dallas Texas. Dupa revenirea in tara a lucrat la Universitatea "Dunarea de Jos" si in prezent la Registrul Naval Bureau Veritas.

Este casatorit si are un baiat de 9 ani – Stefan iar sotia lui Mihaela este Director cu Calitatea in ICEPRONAV.

Fiul meu impreuna cu familia: sotia si baietelul Stefan

Nepotelul Stefan, anul asta de 8 Martie.